Dosar nr.2a-1023/2025 judecătoria Orhei, sediul Rezina, judecător V. Cuculescu

D E C I Z I E

12 februarie 2026
mun.Bălți

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Țihonschi şi Mariana Sajin
Grefier Natalia Pasat

examinând în şedinţă publică, apelul declarat de apelanta Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian, împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 05 mai 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria or.Rezina către Scutelnic Vera, intervenient accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Centru-Est şi Scutelnic Victor cu privire la recunoaşterea, ca fiind legală, acţiunea de luare a copilului de la mama, cu plasarea lui în familia tatălui biologic,-

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantei:

1. La data de 07 aprilie 2025, Primarul or.Rezina, s-a adresa în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată către Scutelnic Vera, intervenient accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Centru-Est şi Scutelnic Victor cu privire la recunoaşterea, ca fiind legală, acţiunea de luare a copilului de la mama, cu plasarea lui în familia tatălui biologic.
2. În motivarea acţiunii se indică, că Scutelnic Vera, din căsătoria cu Scutelnic Victor, a născut copilul *****, născută la data de *****. Având în vedere că părinţii sunt divorţaţi, iar domiciliul iniţial al copilului a fost stabilit de comun acord cu pârâta Scutelnic Vera în *****, conform Hotărârii instanţei de judecată din 26.10.2021, tatăl copilului, Scutelnic Victor şi-a exprimat îngrijorarea cu privire la bunăstarea copilului sus-menţionat.
3. Constată reclamanta că, în baza plângerilor repetate formulate de tată privind neglijenţa pârâtei, copilul a prezentat frecvent pediculoză la momentul preluării conform graficului de întrevederi stabilit prin Hotărârea nr. 612 din 21.12.2021. Cazul a fost examinat în cadrul şedinţei Echipei Multidisciplinare pe lângă Primăria or. Rezina, la data de 11.02.2025, în cadrul căreia s-a dispus ca pârâta să îndeplinească un set de acţiuni: identificarea unui loc de muncă şi prezentarea certificatului confirmativ, abţinerea de la consumul de alcool şi adresarea la medic pentru soluționarea problemei de pediculoză la copil.
4. Conform informaţiilor acumulate şi relatărilor vecinilor, pârâta continuă să consume frecvent alcool, nu-şi respectă obligaţiile părinteşti şi nu asigură un venit stabil pentru întreținerea copilului, fiind dependentă de salariul părinţilor săi şi al concubinului. Consumul frecvent de alcool, confirmat vizual şi prin monitorizare la domiciliu şi telefonic, afectează capacitatea pârâtei de a îngriji copilul şi expune copilul unui mediu care poate

periclita sănătatea fizică şi emoţională a acestuia. Pârâta refuză conlucrarea pentru conştientizarea necesităţii tratamentului de dezalcoolizare şi a angajării în câmpul muncii.

5. În temeiul constatărilor de mai sus, la data de 02.04.2025, ora 15:00, a fost desfăşurată o şedinţă a Echipei Multidisciplinare pe lângă Primăria or.Rezina, în cadrul căreia s-a evaluat situaţia familială şi s-a constatat că pârâta nu a întreprins măsuri pentru îmbunătăţirea situaţiei copilului. Ulterior, într-o altă şedinţă din aceeaşi zi, s-a reevaluat planul individualizat de asistenţă şi s-a confirmat că pârâta nu a realizat acţiunile stabilite.

6. În consecinţă, s-a dispus luarea în evidenţă a copilului ***** ca fiind aflat în situaţie de risc, conform Dispoziţiei nr.74 din 02.04.2025, şi plasarea de urgenţă a acestuia în familia tatălui biologic, Scutelnic Victor, cu domiciliul în *****, conform Dispoziţiei nr.73 din 02.04.2025, pentru o perioadă iniţială de 72 de ore, cu posibilitatea prelungirii până la 45 de zile, perioadă în care se va efectua evaluarea complexă a copilului.

Poziţia instanţei de fond:

7. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 05 mai 2025, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de primarul or.Rezina, Simion Tatarov. S-a luat copilul minor ***** născută la ***** de la mama Scutelnic Vera, fără decăderea din drepturile părinteşti. S-a explicat lui Scutelnic Vera, că în conformitate cu prevederile art.71 alin.(5) Codul familiei, la cererea părintelui instanţa de judecată poate să-i înapoieze copilul, dacă se va constata că aceasta nu contravine intereselor copilului. S-a încasat de la Scutelnic Vera taxa de stat în mărime de 250,00 lei de la plata căreia reclamantul a fost scutit potrivit legii.

Solicitarea apelantei:

8. La data de 31 mai 2025, Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanţei de fond.

9. Prin încheierea Curţii de Apel Nord din 01 august 2025, Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian, nu s-a dat curs cererii de apel, s-a acordat termen apelantei pentru înlăturarea neajunsurilor.

10. La data de 11 august 2025, Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian, a depus apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanţei de fond, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Argumentele părţilor:

11. În susţinerea apelului, apelanta consideră că hotărârea instanţei de fond este una prematură, fiind pronunţată fără elucidarea deplină şi multilaterală a tuturor circumstanţelor relevante cauzei, deşi acestea rezultă din materialele dosarului.

12. Astfel, în urma plângerii depuse de tatăl copilului, Scutelnic Victor, Primăria or. Rezina a întreprins un şir de acţiuni, inclusiv efectuarea unei vizite la domiciliul pârâtei Scutelnic Vera, la data de 04.03.2025. În cadrul acestei vizite s-a constatat că în locuinţă se aflau pârâta şi copilul acesteia. La momentul vizitei, copilul dormea, ulterior fiind trezit şi examinat de către asistenta medicală sub aspectul prezenţei pediculozei, stabilindu-se că nu prezenta semne de pediculoză la acel moment.

13. În contextul dat, apelanta atrage atenţia instanţei de apel asupra următoarelor aspecte esenţiale, care nu au fost examinate corespunzător de către instanţa de fond:

14. La materialele cauzei civile nu este anexat niciun document care să ateste faptul că Scutelnic Vera s-ar afla la evidenţa medicului narcolog.

15. În cadrul şedinţei judiciare, niciun reprezentant al Primăriei sau al serviciului de asistenţă socială nu a putut indica în mod concret sursa informaţiilor referitoare la presupusul abuz de alcool al apelantei, nefiind precizat care anume vecini ar fi furnizat aceste afirmaţii.

16. Comunică că nu au fost prezentate acte oficiale emise de organele de poliţie care să confirme faptul că apelanta ar duce un mod de viaţă amoral în detrimentul interesele copilului.

17. În esenţă, susţinerile reclamanţilor se bazează preponderent pe afirmaţiile tatălui biologic al copilului, Scutelnic Victor, care se află în relaţii conflictuale cu apelanta, fapt recunoscut chiar de către aceştia. Totodată, acesta ar întreprinde în mod repetat acţiuni de intimidare faţă de apelantă.

18. Potrivit jurisprudenţei CEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanţă fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărîrea din 07.08.1996, Culegerea 1996-III, paragraful 64), interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franţei, nr.40.03/98, paragraful 59, CEDO 2000-IX şi Johansen citată anterior paragraful 78).

19. Totodată, CEDO subliniază, totuşi, că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus, paragraful 59): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr.39.388/05, paragraful 67).

20. Apelanta consideră că instanţa de judecată, în mod eronat, a reţinut că luarea copilului reprezintă o măsură de limitare a drepturilor părinteşti instituită în scopul ocrotirii interesului superior al copilului minor.

21. Afirmă că spre deosebire de decăderea din drepturile părinteşti, care se aplică în toate cazurile când este prezentă culpa părinţilor, luarea copilului poate avea loc şi în cazul când părintele nu conştientizează acţiunile sale şi deci nu poate f i stabilită vinovăţia lui.

22. Apelanta relevă că pretinsa lipsă de conştientizare a propriilor acţiuni, urmează a fi stabilită prin investigaţii speciale, ce nu sunt prezente la caz.

Argumentele participanţilor la proces expuse în şedinţa instanţei de apel:

23. *În şedinţa instanţei de apel, reprezentantul apelantei Scutelnic Vera, avocatul Pîcălău Dorian,* a solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 05 mai 2025 şi remiterea cauzei spre rejudecare.

24. În motivarea cererii, s-a invocat faptul că instanţa de fond nu a asigurat o examinare completă şi obiectivă a cauzei, întrucât tatăl copilului nu a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, nu au fost cercetate condiţiile de trai oferite de acesta şi nici nu a fost verificat acordul familiei în vederea plasării copilului. De asemenea, nu a fost întocmit avizul autorităţii competente privind plasarea copilului la tată şi nu a fost audiat copilul minor.

25. Reprezentantul apelantei a susţinut că tatăl copilului ar fi întreprins în mod repetat acţiuni orientate spre luarea copilului de la mamă, urmărind un scop intenţionat în acest sens. Totodată, s-a subliniat că la dosar nu au fost anexate probe medicale care să confirme existenţa pediculozei la copil, nefiind efectuate investigaţii medicale corespunzătoare.

26. Indică că, la momentul examinării cauzei în apel, apelanta este angajată în câmpul muncii, iar copilul se află separat de mamă de aproximativ 3–4 luni, perioadă în care aceasta a menţinut legătura cu minorul. Referitor la întreţinerea copilului, s-a invocat că tatăl copilului înregistrează restanţe la plata pensiei alimentare în sumă de peste 30.000,00 lei, circumstanţă care, potrivit apelantei, ar constitui unul dintre motivele pentru care acesta a insistat asupra preluării copilului, în vederea evitării obligaţiilor de întreţinere.

27. Apelanta a negat categoric consumul abuziv de alcool, menţionând că nu există procese-verbale contravenţionale sau alte acte oficiale care să ateste un asemenea comportament. De asemenea, s-a indicat că organele de poliţie nu au documentat fapte relevante în acest sens, iar în urma apelurilor la serviciul 112, efectuate atât de către tatăl copilului, cât şi de către membrii familiei acestuia, poliţia nu a constatat starea de ebrietate a apelantei şi nu a considerat necesară testarea acesteia.

28. Totodată, reprezentantul apelantei a afirmat că Scutelnic Vera nu a fost atrasă răspunderea pentru eventuale apeluri false, întrucât aceasta a evitat acutizarea situaţiei în interesul copilului. În final, apelanta a negat existenţa unor probleme de sănătate ale copilului, susţinând că minora nu a suferit de afecţiuni precum cele invocate în cauză.

29. *Reprezentantul STAS Rezina, Rusnac Tatiana*, a solicitat respingerea cererii de apel, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond fără modificări.

30. Reprezentantul autorităţii tutelare a indicat că prima adresare din partea tatălui copilului a avut loc în luna decembrie 2024, fiind invocată existenţa pediculozei la minor, sesizare recepţionată inclusiv prin intermediul telefonului copilului, fapt ce a determinat iniţierea verificărilor corespunzătoare.

31. În continuare, s-a menţionat că, în cadrul întrevederilor tatălui cu copilul, acesta s-a adresat de cel puţin două ori medicului de familie, care ar fi constatat prezenţa pediculozei. În acest context, reprezentanţii autorităţii au efectuat o vizită la domiciliul apelantei, unde au purtat discuţii cu aceasta şi au observat o stare de neglijenţă, precum şi faptul că nu era angajată în câmpul muncii, neavând astfel un venit stabil pentru întreţinerea copilului.

32. În cadrul evaluării condiţiilor de trai, apelanta a comunicat că minora doarme în aceeaşi încăpere cu fratele său, recent eliberat din detenţie, circumstanţă apreciată ca relevantă pentru evaluarea mediului familial. Totodată, s-a precizat că nu a fost realizată o evaluare psihologică a copilului, fiind efectuată doar o evaluare iniţială a situaţiei acestuia.

33. Ulterior, în luna februarie 2025, a avut loc prima şedinţă a echipei multidisciplinare din cadrul Primăriei or.Rezina, la care apelanta a fost invitată şi căreia i-au fost stabilite anumite măsuri pentru prevenirea separării copilului de familie, inclusiv angajarea în câmpul muncii, prezentarea la medicul de familie pentru confirmarea stării de sănătate şi abţinerea de la consumul de alcool.

34. Cu toate acestea, s-a menţionat că apelanta nu se află la evidenţa medicului narcolog, iar informaţii privind eventualul consum de alcool în familia extinsă nu sunt cunoscute. De asemenea, aceasta nu a fost trasă la răspundere contravenţională în temeiul art.63 din Codul contravenţional.

35. Cu toate acestea, autoritatea tutelară a apreciat existenţa unui risc iminent pentru copil, determinat de instabilitatea financiară a apelantei, prezenţa în locuinţă a fratelui cu antecedente penale şi presupusul consum de alcool. Totodată, s-a recunoscut că nu există un certificat medical care să confirme în mod oficial faptul că minora ar fi suferit de pediculoză.

36. În cadrul şedinţei ulterioare a echipei multidisciplinare din 02 aprilie 2025, s-a constatat că apelanta nu s-a prezentat şi nu a făcut dovada realizării măsurilor stabilite anterior, respectiv nu s-a angajat în câmpul muncii şi nu s-a adresat medicului de familie.

37. În aceste condiţii, s-a dispus luarea copilului din familia mamei şi plasarea acestuia în familia tatălui, măsură calificată de autoritate drept una temporară, pe termen scurt. Evaluarea condiţiilor locative a relevat că în locuinţa apelantei era amenajată doar o cameră locuibilă, celelalte fiind în proces de reparaţie, iar lipsa unor spaţii separate pentru copil şi unchiul acestuia a fost considerată relevantă în luarea deciziei.

38. S-a mai indicat că, după expirarea termenului de 45 de zile de la luarea copilului, nu a fost efectuată o reevaluare la domiciliul apelantei, întrucât aceasta urma să se prezinte la autoritatea tutelară pentru a demonstra îndeplinirea condiţiilor necesare reintegrării copilului, inclusiv prezentarea unei confirmări privind lipsa evidenţei la medicul narcolog.

39. În ceea ce priveşte tatăl copilului, s-a menţionat că nu există o confirmare similară privind evidenţa la medicul narcolog, întrucât autoritatea nu a considerat că există temei pentru solicitarea unui asemenea document.

40. În temeiul art.67 alin.(1) CPC, instanţa de apel a dispus intervenirea lui Scutelnic Victor în proces în calitate de intervenient accesoriu.

41. Astfel, în şedinţa de judecată, *intervenientul accesoriu Scutelnic Victor şi reprezentantul acestuia, avocatul Lefter Stela*, au pledat pentru respingerea cererii de apel, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond fără modificări.

42. Tatăl copilului a declarat că a fost în căsătorie cu apelanta Scutelnic Vera pentru o perioadă de aproximativ 3 ani, relaţia de familie încetând în anul 2020. În urma separării, minorul a rămas în grija mamei, domiciliul acestuia fiind stabilit la aceasta, inclusiv cu acordul tatălui, exprimat în cadrul litigiului privind stabilirea domiciliului copilului, desfăşurat în perioada 2019–2024.

43. Acesta a menţionat că, ulterior anului 2024, situaţia copilului s-ar fi agravat, invocând comportamente necorespunzătoare ale apelantei, inclusiv presupuse incidente de sustragere a băuturilor alcoolice din unităţi comerciale, aspecte care, potrivit afirmaţiilor sale, ar fi fost recunoscute de apelantă în cadrul şedinţei echipei multidisciplinare. Totodată, a susţinut că minora ar fi suferit în mod repetat de pediculoză, pe o perioadă de aproximativ două luni, tratamentele aplicate în perioada în care copilul se afla la el fiind urmate de reapariţia afecţiunii la revenirea acestuia la mamă.

44. În sprijinul acestor afirmaţii, tatăl a indicat că s-a adresat medicului de familie, însă nu i-a fost eliberat un certificat medical confirmativ, menţionând totodată că pediculoza ar fi fost constatată de către personalul medical din cadrul instituţiei de învăţământ frecventate de copil.

45. De asemenea, acesta a susţinut că apelanta ar consuma băuturi alcoolice încă din perioada căsătoriei, iar acest comportament ar fi persistat inclusiv în intervalul 2019–2024, apreciind că, în aceste condiţii, mediul oferit de mamă ar fi fost unul potenţial periculos pentru copil.

46. Referitor la stabilirea domiciliului copilului la mamă, tatăl a precizat că în anul 2021 a renunţat la continuarea litigiului în acest sens pentru a evita expunerea minorului la situaţii tensionate, inclusiv intervenţii repetate ale poliţiei, generate, potrivit afirmaţiilor sale, de starea de ebrietate a apelantei.

47. Totodată, reţine din declaraţiile fostei soţii, că aceasta nu dispune de un domiciliu propriu stabil, locuind în prezent împreună cu părinţii şi fratele său, iar starea de sănătate a copilului s-a îmbunătăţit după stabilirea acestuia în domiciliul tatălui, minora nu mai prezenta episoade frecvente de îmbolnăvire, spre deosebire de perioada în care se afla în grija mamei, când, în mod repetat, se confrunta cu diverse afecţiuni.

48. Intimata Primăria or.Rezina, fiind legal citată prin intermediul poştei electronice, a solicitata examinarea cauzei în lipsă (f.d.87).

Aprecierea instanţei de apel:

49. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord consideră că apelul formulat de Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian este întemeiat şi urmează a fi admis, cu casarea integrală a hotărârii primei instanţe şi emiterea unei noi hotărâri, de admitere a acţiunii.

50. În conformitate cu art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul şi să caseze integral sau parţial hotărîrea primei instanţe, emiţînd o nouă hotărâre.

51. Conform art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

52. Conform art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

53. Aşa dar, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, instanţa de apel are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

54. Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

55. Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menţioneze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84, 98).

56. Din probatoriul administrat în cauză rezultă că minora *****, născută la data de *****, este fiica Verei Scutelnic şi a lui Scutelnic Victor, fapt confirmat prin certificatul de naştere seria ***** (f.d.8).

57. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 26 octombrie, s-a desfăcut căsătoria între Scutelnic Vera şi Scutelnic Victor, încheiată la data de 14 noiembrie 2015 la OSC Rezina, sub numărul 158. S-a stabilit domiciliul copilului minor *****, născută la *****, la domiciliul mamei Scutelnic Vera. S-a încasat de la Scutelnic Victor, în beneficiul lui Scutelnic Vera, pensia pentru întreţinerea copilului minor *****, în mărime de 1.000,00 lei/lunar, începând cu data de 16.02.2021 până la atingerea majoratului copilului minor (f.d.12).

58. La fel se constată că, în baza cererii depuse de tatăl minorei, Scutelnic Victor, la data de 20.12.2024, acesta a solicitat intervenţia autorităţilor competente, invocând faptul că minora, atunci când se află în grija mamei, prezintă semne de neglijare, inclusiv lipsa igienei corespunzătoare, episoade repetate de pediculoză, precum şi comportamentul neadecvat al mamei, caracterizat prin consum de alcool (f.d.14).

59. Potrivit materialelor cauzei, instanţa reţine că, în urma unei vizite efectuate la domiciliul pârâtei, s-a constatat că aceasta locuieşte împreună cu copilul minor în satul Stohnaia, raionul Rezina, iar după cercetarea mediului familial s-a stabilit că copilul este îngrijit.

60. Ulterior, la data de 11.02.2025, situaţia familiei a fost analizată în cadrul şedinţei Echipei Multidisciplinare din cadrul Consiliului orăşenesc Rezina, cu participarea ambilor părinţi, în urma căreia au fost formulate recomandări: până la 13.03.2025 să confirme despre identificarea unui loc de muncă; să nu îngrădească întrevederea tatălui, Scutelnic Victor cu copilul *****; să se abţină de la consumul de băuturi alcoolice; să se adreseze unui medic pentru soluţionarea problemei pediculozei la copil (f.d.20-21).

61. Urmare a plângerii formulate de tată, autoritatea publică locală a continuat monitorizarea situaţiei, iar la data de 04.03.2025 a fost efectuată o nouă vizită la domiciliu, ocazie cu care s-a constatat că minora nu prezenta, la acel moment, semne de pediculoză, iar mama a comunicat că a iniţiat demersuri pentru angajare, adresându-se Agenţiei Naţionale pentru Ocuparea Forţei de Muncă, fiind reiterate recomandările privind angajarea şi tratamentul de dezalcoolizare (f.d.22).

62. Din monitorizarea ulterioară efectuată la data de 26.03.2025, au constatat că pârâta nu era angajată în câmpul muncii, situaţie în care autorităţile au reiterat necesitatea identificării unui loc de muncă şi a urmării tratamentului corespunzător (f.d.23).

63. Din monitorizările telefonice realizate în perioada 28.03.2025 – 01.04.2025, pârâta nu a putut fi contactată direct, iar informaţiile furnizate de concubinul acesteia indicau lipsa ultimei de la domiciliu, fiind invocată căutarea unui loc de muncă (f.d.24-26).

64. În aceste condiţii, la data de 02.04.2025, Echipa Multidisciplinară a concluzionat, că pârâta nu a dat curs recomandărilor anterioare, continuă consumul frecvent de alcool, nu îşi îndeplineşte obligaţiile părinteşti şi nu asigură un mediu stabil şi sigur pentru dezvoltarea copilului, fiind dependentă de veniturile altor persoane şi refuzând să

recunoască şi să trateze problema consumului de alcool. Prin urmare, în vederea protejării interesului superior al copilului, s-a dispus luarea minorului în evidenţă ca fiind în situaţie de risc şi instituirea măsurii de plasament de urgenţă în familia tatălui biologic (f.d.28-29).

65. Această măsură a fost formalizată prin dispoziţiile primăriei oraşului Rezina nr.74 şi nr.73 din data de 02.04.2025, prin care s-a dispus atât evaluarea complexă a situaţiei copilului, cât şi plasamentul de urgenţă al acestuia în familia extinsă a tatălui, pe un termen iniţial de până la 72 de ore, cu posibilitatea prelungirii până la 45 de zile, în vederea stabilirii unei soluţii durabile (f.d.9-10).

66. În continuarea acestor demersuri, la data de 03.04.2025, Primăria oraşului Rezina a sesizat Procuratura Rezina, informând despre scoaterea minorului din grija mamei, în contextul plângerilor repetate privind neglijarea copilului, inclusiv existenţa frecventă a pediculozei şi lipsa condiţiilor adecvate de îngrijire (f.d.30).

67. La data de 07 aprilie 2025, Primarul or.Rezina, s-a adresa în instanţa de judecată cu cerere de chemare în judecată către Scutelnic Vera, intervenient accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Centru-Est cu privire la recunoaşterea, ca fiind legală, acţiunea de luare a copilului de la mama, cu plasarea lui în familia tatălui biologic.

68. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 05 mai 2025, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de primarul or.Rezina, Simion Tatarov.

69. Nefiind de acord cu soluţia luată pe caz, Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian, a înaintat prezenta cerere de apel.

70. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel şi raportându-le la suportul probatoriu, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite apelul şi de a casa integral hotărârea instanţei de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată înaintate.

71. În corespundere cu art.3 alin.(1) din Convenţia internaţională privind drepturile copilului din 20.11.1989, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

72. Conform art.5 din Convenţie, statele părţi vor respecta responsabilităţile, drepturile şi îndatoririle ce revin părinţilor naturali ai copilului sau, după caz şi conform tradiţiei locale, membrilor familiei lărgite sau comunităţii, tutorilor sau altor persoane care au, prin lege, copii în îngrijire, de a asigura, de o manieră corespunzătoare capacităţilor în continuă dezvoltare ale copilului, îndrumarea şi orientarea necesare în exercitarea de către copil a drepturilor recunoscute în prezenta Convenţie.

73. În conformitate cu art.62 alin.(1) Codul familiei, drepturile părinţilor nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinţii nu pot prejudicia sănătatea fizică şi psihică a copilului. (2) Metodele de educaţie a copilului, alese de părinţi, vor exclude comportamentul abuziv, insultele şi maltratările de orice fel, discriminarea, violenţa psihică şi fizică, aplicarea pedepselor corporale, antrenarea în acţiuni criminale, iniţierea în consumul de băuturi alcoolice, folosirea substanţelor stupefiante şi psihotrope, practicarea jocurilor de noroc, cerşitul şi alte acte ilicite.

74. Conform art.71 alin.(1) Codul familiei, la cererea autorităţii tutelare, instanţa judecătorească poate hotărî luarea copilului de la părinţi fără decăderea acestora din drepturile părinteşti, dacă aflarea copilului împreună cu părinţii prezintă pericol pentru viaţa şi sănătatea lui, şi asigurarea protecţiei copilului de către autoritatea tutelară teritorială. (2) În cazuri excepţionale, dacă există un pericol iminent pentru viaţa, sănătatea

sau inviolabilitatea copilului, autoritatea tutelară locală poate decide luarea copilului de la părinţi, comunicând acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 de ore. (3) În cazurile prevăzute la alin.(2), autoritatea tutelară locală, în termen de 3 zile lucrătoare, va porni o acţiune în instanţa judecătorească privind decăderea din drepturile părinteşti sau luarea copilului de la părinţi fără decăderea lor din aceste drepturi. Dacă această cerinţă nu este îndeplinită, copilul va fi înapoiat părinţilor. (4) Cererea privind luarea copilului de la părinţi fără decăderea acestora din drepturile părinteşti se examinează cu participarea obligatorie a autorităţii tutelare locale şi a celei teritoriale, în a cărei evidenţă se află copilul. (5) La cererea părinţilor, instanţa judecătorească poate să le înapoieze copilul dacă aceasta nu contravine intereselor copilului.

75. Potrivit prevederilor art.72 alin.(1) Codul familiei, care statuează că în cazurile luării copilului fără decădere din drepturile părinteşti, părinţii pierd dreptul de a comunica cu acesta, de a participa personal la educaţia lui şi de a-i reprezenta interesele, reprezentantul legal al copilului pentru perioada respectivă fiind autoritatea tutelară teritorială. (2) Părinţii de la care a fost luat copilul pot avea întrevederi cu acesta, în unele cazuri, cu permisiunea autorităţii tutelare în a cărei evidentă se află copilul şi în baza avizului pozitiv al autorităţii tutelare locale în a cărei rază locuiesc părinţii copilului, fiind luată în considerare, în mod obligatoriu, opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate.

76. Conform art.10 alin.(1) din Legea nr.140 din 14 iunie 2013 privind protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separaţi de părinţi, în cazul în care, ca urmare a evaluării iniţiale, se constată existenţa unui pericol iminent pentru viaţa sau sănătatea copilului, autoritatea tutelară în a cărei rază este locul aflării acestuia dispune imediat luarea copilului de la părinţi sau de la persoanele în grija cărora acesta se află, comunicând acest fapt procurorului în termen de cel mult 24 de ore. (2) Procedura de luare a copilului de la părinţi sau de la persoanele în grija cărora acesta se află se efectuează cu participarea obligatorie a autorităţii tutelare locale sau a reprezentantului acesteia, a specialistului pentru protecţia drepturilor copilului, a asistentului social comunitar, a medicului /asistentului medicului de familie şi a ofiţerului de sector al poliţiei. (3) În cazul prevăzut la alin.(1), autoritatea tutelară locală, în termen de 3 zile lucrătoare, va porni o acţiune în instanţa de judecată privind decăderea din drepturile părinteşti sau privind luarea copilului de la părinţi fără ca aceştia să fie decăzuţi din drepturile părinteşti. Dacă această cerinţă nu este îndeplinită, copilul va fi înapoiat imediat părinţilor. (4) Cu excepţia situaţiei prevăzute la alin.(1), luarea copilului de la părinţi se efectuează numai în baza unei hotărîri a instanţei de judecată privind decăderea din drepturile părinteşti sau a unei hotărîri a instanţei de judecată privind luarea copilului fără ca părinţii să fie decăzuţi din drepturile părinteşti conform prevederilor art.67–69, 71 şi 72 din Codul familiei.

77. În sensul prevederilor Legii nr.140 din 14.06.2013, privind protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separaţi de părinţi, noţiunea de copil aflat în situaţie de risc reprezintă – copil în privinţa căruia, ca urmare a evaluării, se constată una sau mai multe din situaţiile prevăzute la art.8, interesul superior al copilului – asigurarea condiţiilor adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a copilului, ţinând cont de particularităţile individuale ale personalităţii lui şi de situaţia concretă în care acesta se află.

78. Potrivit art.8 din legea precitată, autoritatea tutelară locală este obligată să se autosesizeze şi/sau să asigure recepţionarea şi înregistrarea sesizărilor cu privire la copiii aflaţi în următoarele situaţii:

a) copiii sînt supuşi violenţei;

b) copiii sînt neglijaţi;

c) copiii practică vagabondajul, cerşitul, prostituţia;

d) copiii sînt lipsiţi de îngrijire şi supraveghere din partea părinţilor din cauza absenţei acestora de la domiciliu din motive necunoscute;

e) părinţii copiilor au decedat;

f) copiii trăiesc în stradă, au fugit ori au fost alungaţi de acasă;

g) părinţii copiilor refuză să-şi exercite obligaţiile părinteşti privind creşterea şi îngrijirea copilului;

h) copiii au fost abandonaţi de părinţi;

i) în privinţa unuia dintre părinţii copilului este instituită o măsură de ocrotire judiciară (ocrotire provizorie, curatelă sau tutelă);

j) copiii sînt victime ale infracţiunilor, dacă se află în una sau mai multe situaţii indicate la lit.a)–i);

k) copiii sunt expuşi riscului de a comite infracţiuni sau se află în conflict cu legea;

l) copiii străini sau apatrizi au intrat pe teritoriul Republicii Moldova fără a fi însoţiţi de o persoană adultă care să fie responsabilă pentru ei prin lege sau au fost lăsaţi pe teritoriul Republicii Moldova fără un act juridic

79. Reieşind din conţinutul art. 3 din Legea nr.140 din 14 iunie 2013, prin „pericol iminent" se subînţeleg circumstanţele care indică în mod cert asupra existenţei situaţiei de risc, inclusiv asupra prezenţei elementelor constitutive ale unei infracţiuni contra vieţii şi/sau sănătăţii copilului sau asupra riscului apariţiei acestora în perioada imediat următoare, care au sau pot avea impact grav asupra integrităţii fizice şi/sau psihice a copilului.

80. Subsecvent, art.11 alin.(1) din Legea nr.140 din 14 iunie 2013 privind protecţia specială a copiilor aflaţi în situaţie de risc şi a copiilor separaţi de părinţi, indică că, autoritatea tutelară locală emite dispoziţia privind plasamentul de urgenţă a copilului şi informează în acest sens autoritatea tutelară teritorială în a cărei rază este locul de plasament al copilului în cazul luării copilului de la părinţi în condiţiile art.10 alin.(1) sau în cazul lipsei părinţilor în momentul identificării copilului în situaţiile specificate la art.8 lit.d)–h). (2) Ţinând cont de interesul superior al copilului, acesta poate fi plasat de urgenţă în: a) familia rudelor sau a altor persoane cu care a stabilit relaţii apropiate (vecini, prieteni de familie etc.) şi care doresc să primească/să ţină copilul pentru a-l crească şi educa în familia lor, în baza cererii scrise a acestora, pornind de la necesitatea asigurării stabilităţii şi continuităţii în îngrijirea, creşterea şi educaţia copilului, ţinînd cont de identitatea sa etnică, religioasă, culturală şi lingvistică; b) servicii de plasament de tip familial (casă de copii de tip familial, asistenţă parentală profesionistă); c) servicii de plasament de tip rezidenţial. (3) Copilul separat de părinţi poate fi plasat de urgenţă pe un termen de pînă la 72 de ore, cu posibilitatea prelungirii termenului de plasament până la 45 de zile, perioadă în care se efectuează evaluarea complexă a situaţiei copilului şi se emite dispoziţia cu privire la (re)integrarea copilului în familie sau cu privire la plasamentul planificat al acestuia.

81. Potrivit jurisprudenţei CEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanţă fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărîrea din 07.08.1996, Culegerea 1996-III, paragraful 64), interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franţei, nr.40.03/98, paragraful 59, CEDO 2000-IX şi Johansen citată anterior paragraful 78).

82. Totodată, CEDO subliniază, totuşi, că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus, paragraful 59): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr.39.388/05, paragraful 67).

83. Analizând circumstanţele de fapt constatate în dosar şi raportându-le la cadrul normativ aplicabil speţei, Colegiul civil constată că nu sunt întrunite condiţiile legale care să justifice luarea minorei ***** de la mama sa, Scutelnic Vera, şi plasarea acesteia în familia tatălui biologic, Scutelnic Victor, întrucât probele existente nu confirmă nici prezenţa unui pericol real şi iminent pentru viaţa sau sănătatea copilului şi nici aflarea copilului cel puţin într-o situaţie de risc, din cele prevăzute de art.8 din Legea nr.140 din 14.06.2013.

84. Această concluzie decurge din definiţia noţiunii de „pericol iminent” prevăzută la art.3 din Legea nr.140 din 14 iunie 2013, care presupune existenţa unor circumstanţe care indică cert elementele constitutive ale unei infracţiuni contra vieţii şi/sau sănătăţii copilului, cu impact grav asupra integrităţii fizice sau psihice a acestuia, condiţie care, potrivit materialului probatoriu administrat, nu este întrunită în speţă.

85. La caz, autoritatea tutelară a fundamentat cererea de luare a copilului exclusiv pe procesul-verbal nr.02 al şedinţei Echipei Multidisciplinare din 11.02.2025, pe rapoarte sumare de vizită şi pe sesizările tatălui, însă aceste documente nu au fost coroborate cu certificate medicale, rapoarte psihologice sau alte probe obiective, ceea ce subminează caracterul temeinic al bazei probatorii invocate pentru justificarea unei măsuri extrem de severe, precum separarea copilului de mama sa.

86. Cu referire la probele administrate, Colegiul constată că, rapoartele de vizită întocmite de autoritatea tutelară nu consemnează fapte concrete care să ateste comportamente necorespunzătoare ale apelantei, ci contrariu, atestă că copilul este îngrijit, nu prezintă semne de pediculoză sau alte situaţii de risc.

87. Cât priveşte pretinsa pediculoza minorei, care s-a documentat o singură dată prin certificatul eliberat de asistenţa medicală, precum că la 07.02.2025 la ***** s-au depistat lindini şi un păduche viu, acest fapt nu denotă prin sine existenţa unui pericol real şi continuu pentru sănătatea copilului şi nu justifică luarea copilului de la mama fără decăderea din drepturile părinteşti.

88. În paralel, evaluările efectuate la domiciliul apelantei Scutelnic Vera nu au identificat probleme de sănătate semnificative sau neglijenţă gravă în îngrijirea copilului, iar lipsa unui raport psihologic al minorei împiedică orice apreciere privind riscul real pentru dezvoltarea emoţională şi psihică a acesteia, ceea ce face imposibilă stabilirea existenţei unui pericol iminent.

89. Totodată, nu este probat consumul permanent şi excesiv de alcool de către pârâta/apelantă. În acest sens, la dosar nu este anexat nici un certificat, eliberat de un specialist care ar atesta existenţa unui consum sistematic de alcool de către Scutelnic Vera şi/sau a unor tulburări de sănătate asociate alcoolismului cronic.

90. La fel, nu există dovezi că apelanta Scutelnic Vera ar fi fost atrasă la răspundere contravenţională sau că ar fi săvârşit acte de neglijenţă gravă, abuz sau alte comportamente care să pună în pericol viaţa, sănătatea sau dezvoltarea copilului, ceea ce face ca măsura luării copilului să fie disproporţionată şi neconformă principiului legalităţii şi interesului superior al copilului, consacrat de art.3 din Convenţia privind drepturile copilului şi jurisprudenţa CEDO (Johansen împotriva Norvegiei, 07.08.1996; Gnahore împotriva Franţei, 2000-IX).

91. Cu referire la declaraţiile şi sesizările tatălui copilului, formulate pe parcursul litigiului, instanţa de apel constată că aceste sunt declarative şi au un caracter subiectiv, limitându-se la observaţii ocazionale şi presupuneri, fără a fi însoţite de certificate medicale, evaluări psihologice sau alte probe verificabile, ceea ce le face insuficiente pentru fundamentarea existenţei unui pericol iminent la care ar fi expusă minora.

92. De altfel, lucrările dosarului atestă că minora ***** a rămas în grija mamei în baza hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din 26 noiembrie 2021, cu domiciliul stabil la aceasta. În instanţa de apel, Scutelnic Victor a precizat că în anul 2021 a acceptat stabilirea domiciliului copilului la mamă, însă ulterior a ridicat problema privind schimbarea acestuia şi stabilirea locului de trai al copilului cu dânsul. În asemenea circumstanţe, Colegiul constată că între Scutelnic Vera şi Scutelnic Victor există un litigiu referitor la stabilirea/schimbarea domiciliului copilului minor. Ca urmare, toate declaraţiile tatălui privind aflarea copilului său minor într-o situaţie de risc, nesusţinute prin probe, urmează a fi apreciate critic, or urmăresc un scop prestabilit - schimbarea domiciliului minorei *****.

93. În context, Colegiul reţine că în şedinţa instanţei de apel, autoritatea tutelară a prezentat un şir de înscrisuri care, în viziunea reclamantului/intimat, justifică luarea copilului de la mama. Analiza înscrisurilor prezentate, denotă faptul că sesizări şi rapoarte de vizită la domiciliu au fost efectuate preponderent în anii 2020 – 2021, adică până la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama. Respectiv, aceste probe conţin nişte date perimate, care nu confirmă aflarea copilului în situaţie de risc eminent, existent la data luării copilului în aprilie 2025 de la mama Scutelnic Vera.

94. Nu justifică luarea copilului de la mama nici afirmaţia autorităţii tutelare, cum ar fi prezenţa în locuinţă comună a fratelui apelantei Scutelnic Vera, recent eliberat din detenţie. În acest sens Colegiul civil constată, că situaţia invocată nu poate constitui, prin sine, un pericol iminent pentru minoră, în absenţa unor indicii concrete de abuz, violenţă sau implicare a copilului în activităţi nocive. De altfel, la dosar nu există nici o probă care ar confirma că fratele apelantei locuieşte efectiv într-un imobil cu aceasta. Nici rapoartele de vizită la domiciliu, efectuate de autoritatea tutelară în perioada martie – aprilie 2025, nu atestă prezenţa fratelui Leahu Boris la domiciliul apelantei Scutelnic Vera.

95. Cât priveşte şomajul mamei, Colegiul reţine că nici acesta nu atrage, în mod automat, luarea copilului de la părinte fără decăderea din drepturile părinteşti. O astfel de măsură ar putea fi dispusă doar dacă există o ameninţare gravă, imediată şi neînlăturabilă la adresa vieţii, sănătăţii sau dezvoltării copilului, iar această ameninţare nu poate fi combătută prin măsuri de sprijin social mai puţin invazive.

96. Colegiul reţine, că la dosar nu există nici o anchetă socială, rapoarte psihologice, audieri din care ar rezulta că neangajarea mamei Scutelnic Vera în câmpul muncii a expus minora unui pericol iminent, cum ar fi: abandon, abuz fizic sau psihic, neglijenţă gravă, etc.

97. De altfel, eventuala sărăcia părintelui sau lipsa unei locuinţe adecvate sunt probleme care pot fi rezolvate prin acordarea de sprijin social, material şi consiliere părintelui aflat în dificultate, din partea autorităţilor competente. În pofida acestui fapt, reclamantul/intimatul Primăria or.Rezina nu a probat că a acordat pârâtei/apelantei un sprijin social şi consiliere în vederea prevenirii separării minorei de mama acesteia.

98. Mai mult, în lipsa unor prevederi legale şi fără a demonstra prezenţa unui risc iminent, periculos şi inevitabil, autoritatea tutelară a dispus luarea minorei ***** de la un părinte şomer şi transmiterea acestuia către un alt părinte, care ipotetic are un venit mai mare, fără a verifica condiţiile de trai şi veniturile ultimului, fără a evalua starea psihologică a copilului şi relaţiile între acesta şi părinte.

99. În aceste condiţii, Colegiul constată că instanţa de fond a apreciat în mod eronat probele administrate, bazându-se pe supoziţii, evaluări incomplete şi informaţii nesusţinute de acte oficiale, nefiind identificate circumstanţe care să genereze un pericol iminent pentru viaţa sau sănătatea copilului, condiţie esenţială pentru luarea acestuia de la părinţi fără decădere din drepturile părinteşti, conform art.71 Codul familiei şi Legea nr.140/2013.

100. Prin urmare, măsura luată de autoritatea tutelară şi confirmată de instanţa de fond este disproporţionată şi nejustificată în raport cu circumstanţele concrete ale cauzei, fiind lipsită de suport probator suficient şi relevant. În interesul superior al copilului, menţinerea acestuia în grija mamei, în condiţiile stabilite, asigură continuitatea relaţiilor familiale, protecţia sănătăţii fizice şi psihice şi respectarea drepturilor părinteşti.

101. În generalizarea celor expuse, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de apelanta Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian, de a casa integral hotărârea instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată depusă de Primăria or.Rezina va a fi respinsă, păstrându-se minora în grija Verei Scutelnic, în concordanţă cu interesul superior al copilului şi normele legale incidente.

102. În conformitate cu art.385 lit.c) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se admite cererea de apel declarată de apelanta Scutelnic Vera, în persoana reprezentantului, avocat Pîcălău Dorian.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 05 mai 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Primăria or.Rezina către Scutelnic Vera, intervenient accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Centru-Est şi Scutelnic Victor, cu privire la recunoaşterea, ca fiind legală, acţiunea de luare a copilului de la mama, cu plasarea lui în familia tatălui biologic, cu emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Primăria or.Rezina către Scutelnic Vera, intervenient accesoriu Agenţia Teritorială de Asistenţă Socială Centru-Est şi Scutelnic Victor, cu privire la recunoaşterea, ca fiind legală, acţiunea de luare a copilului de la mama, cu plasarea lui în familia tatălui biologic.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin